

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

کوروش تیموری فر
۲۹ اپریل ۲۰۲۲

آیا اوکراینی دیگر در راه است؟ درباره تایوان، سکوت جایز نیست!

وضعیت امروز رابطه آمریکا و تایوان، هشدار است به تمامی نیروهای ترقی‌خواه و صلح‌طلب جهان، تا مبارزه با جنگ‌طلبی و پیمان‌های ریز و درشت تجاوزکارانه آمریکا در شرق آسیا علیه چین را پیشه کنند.

اوایل نیمه دوم فروردین ماه [حمل] سال جاری، همزمان با اعلام فروش محموله سوم تسلیحات امریکائی به تایوان (ظرف ۸ ماه اخیر)، این خبر هم منتشر شد که نانسی پلوسی -رئیس مجلس نمایندگان امریکا- پس از دیدار از جاپان در روزهای ۱۹ تا ۲۱ فروردین، دیداری هم از تایوان خواهد داشت. این خبر، واکنش شدید چین را در پی داشت. اقدام متقابل، اما ملایم چین، تحریم دو گول تسلیحاتی امریکا -لاکهد مارتن، و ریتیان- بود. اما تهدید جدی‌تر آن بود که اگر این دیدار صورت پذیرد، امریکا باید منتظر «واکنش قهرآمیز» چین باشد.

متعاقباً روز پنج‌شنبه ۱۸ فروردین، دفتر نانسی پلوسی اعلام کرد که آزمایش کووید-۱۹ او مثبت بوده و این دیدار به تعویق خواهد افتاد. بلافاصله ژائو لی‌جیان، سخنگوی وزارت خارجه چین، پس از آرزوی بهبود او، تأکید کرد که: «آنچه ما خواسته‌ایم، نه تعویق، بلکه لغو فوری سفر اوست».

می‌دانیم که در تاریخ ۲۵ اکتوبر سال ۱۹۷۱، قطعنامه ۲۷۵۸ مجمع عمومی ملل متحد، عضویت جمهوری خلق چین را به‌عنوان «تنها نماینده قانونی چین» در ملل متحد به رسمیت شناخت و «نمایندگان چیانگ کای‌چک» را از ملل متحد حذف کرد.

از آن تاریخ به بعد، امریکا به شیوه دولت‌های امپریالیستی، در عین به رسمیت شناختن «چین واحد»، یک بازی موش و گربه را برای حفظ و پرورش کانون تشنج در منطقه شرق آسیا آغاز کرد. از سوئی کنگره امریکا طبق مصوبه شماره

۲۴۷۹ خود (قابل اجراء از اول جنوری ۱۹۷۹) تحت عنوان «قانون روابط با تایوان»، ضمن به رسمیت شناختن جمهوری خلق چین و لغو شناسائی تایوان به عنوان نماینده چین، ارسال سلاح به تایوان را مجاز می‌شناخت و از سوی دیگر دولت‌های مختلف آمریکا، سه بیانیه تاریخی مشترک با چین به امضاء رساندند که مضمون همه آنها تأکید بر «واحد» بودن کشور چین بوده است. به‌ویژه بیانیه ۱۷ اگست ۱۹۸۲ که طی آن آمریکا متعهد شد ارسال سلاح به تایوان را به‌تدریج متوقف سازد.

اقدام نانسی پلوسی، اولین اقدام تحریک‌آمیز آمریکا در سال‌های اخیر نبوده است؛ اما اوج تازه‌ای به این اقدامات می‌دهد. از زمان ریاست جمهوری ترمپ بر دولت آمریکا، دور تازه تحریکات شروع شد. او درست فردای اعلام نتایج قطعی انتخابات، یک تماس تلفونی ۱۰ دقیقه‌ای با رئیس جمهور تایوان داشت. این اولین تماس تلفونی در این سطح، از سال ۱۹۷۹ به این سو بود. پس از اعتراض شدید چین، مقامات کاخ سفید به دست و پا افتاده و تلاش در رفع و رجوع موضوع را شروع کردند. من جمله مایک پنس (معاون رئیس جمهور) در مصاحبه‌ای با شبکه خبری ای‌بی‌سی گفت «آقای ترمپ صرفاً به تماس تلفونی که از روی احترام بود، پاسخ داده است؛ تماس از طرف رئیس دولتی که به شکل دموکراتیک برگزیده شده است».

پنس در مقابل این سؤال که آیا چنین مکالمه‌ای به معنای تغییر رویکرد آمریکا نسبت به سیاست چین واحد است، گفت که آنها زمانی در این باره تصمیم‌گیری می‌کنند که آقای ترمپ رسماً در بیستم جنوری سال آینده پست ریاست جمهوری را تحویل بگیرد. اما ترمپ در توثیت خود نوشت: «خیلی جالب است که چطوری آمریکا میلیاردها دلار سلاح و تجهیزات نظامی به تایوان می‌فروشد، اما من نباید یک پیام تریک را بپذیرم؟»

از ابتدای ریاست جو بایدن، دولت او به جای اصلاح رویکرد خطای دولت قبلی در قبال موضوع تایوان، به خطرات ناشی از بازی با آتش حمایت از جدائی‌طلبان تایوان دامن زد. با نگاه به فرود سه هواپیمای نظامی آمریکا در تایوان، عبور هفت کشتی جنگی آمریکا از تنگه تایوان و تصویب فروش میلیاردها دلار تسلیحات به تایوان از طرف وزارت خارجه آمریکا، می‌توان بخوبی به این درک رسید که ارتباط مکرر بین آمریکا و تایوان، باعث شده است که شرایط در تایوان به‌طور فزاینده‌ای متشنج گردد.

وضعیت امروز رابطه آمریکا و تایوان، هشدار است به تمامی نیروهای ترقی‌خواه و صلح‌طلب جهان، تا مبارزه با جنگ‌طلبی و پیمان‌های ریز و درشت تجاوزکارانه آمریکا در شرق آسیا (مانند پیمان آوکاس و پیمان چهار جانبه) علیه چین را پیشه نکنند. این امر مانع از آن خواهد بود تا همانند وقایع اوکراین، سردرگم شوند. این سردرگمی ناشی از سکوت نسبی در قبال تجاوزات هشت سال گذشته فاشیست‌های اوکراینی با حمایت ناتو، علیه پیمان‌های مینسک و علیه مردم منطقه دونباس و محاصره نظامی روسیه به‌قصد تجزیه و نابودی آن کشور بوده است.

دانش و امید، شماره ۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۱